

begrænset, men man kan alligevel sige, at man kan tage fat i vedkommende igen om fire år.

Når det drejer sig om de andre tilfælde, hvor et eller andet skal opføres eller et eller andet nedrives, må man sige, at da er skaden sket, og det kan man ikke genoprette.

Vores forslag går altså i virkeligheden ud på, at man aldrig nogen sinde skulle bruge den, og vi er også klar over, at det er ret sjældne tilfælde, hvor den ville kunne tænkes at blive anvendt eller trues med at kunne blive anvendt. Efter vores opfattelse vil det slet ikke forrykke noget som helst ved forholdet i kommunalbestyrelsen.

Det er ikke noget med, at det overdrevne liv – som Venstres ordfører var inde på – i kommunalbestyrelsessammenhænge ville ske her; det er noget med, at borgerne kan reagere, og det vil jo kun være i helt ekstraordinære situationer, og det er altså derfor, vi har valgt de 50 pct. Det er altså simpelt hen ud fra en helt principiel opfattelse. Det vil så sige, at den tankegang med at graduere procenterne, som jeg udmærket godt kan forstå, er i modstrid med vores principielle tankegang: at der er et flertal, som er valgt, og det flertal må respektere, at vælgerne udgjorde et bestemt flertal. Det er i den situation, at man må sige, at det kun kan underkendes, hvis 50 pct. rejser spørgsmålet.

Men vi må altså konstatere, at et flertal i Folketinget ikke synes om forslaget. Så må vi håbe, at vi ikke i forbindelse med det forestående kommunevalg og de kommende konstitueringer ser nogen gøre noget lignende det, man gjorde i Fakse Kommune, hvor man fra kommunalbestyrelsesflertallets side underkendte vælgerne afgørelse. Det må vi så håbe ikke sker, og hvis det sker flere steder, kan det være, vi vender tilbage til sagen.

Hermed sluttede forhandlingen, og beslutningsforslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 30:

Forslag til folketingsbeslutning om udvikling af demokratiet i kommuner og amter.

Af Frank Aaen (EL) og Bruno Jerup (EL).
(Fremsat 23/10 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Forslag til folketingsbeslutning om udvikling af demokrati i kommuner og amter er jo klart noget, der må have en indenrigsministers opmærksomhed.

Enhedslisten ønsker jo med dette beslutningsforslag nr. B 30, at Folketinget skal opfordre regeringen til at fremsætte lovforslag om otte forskellige emner, som efter beslutningsforslagets titel netop har til formål at udvikle demokrati i amter og kommuner.

Beslutningsforslaget er således præget af omsorg for demokratiets vilkår i vores kommuner, og det er en omsorg, jeg i allerhøjeste grad deler. Jeg deler imidlertid ikke det, som jeg føler er en mistillid til det politiske flertal i landets kommuner, og som beslutningsforslaget så sandelig også giver udtryk for.

Efter 30 år i kommunalpolitik vil jeg gerne påtage mig at berolige forslagsstillerne: Der er ikke grund til så stor en bekymring. I det daglige politiske arbejde, som jeg har kendt det både i kommuner og amter, er det så absolut hovedreglen, at der er et godt samarbejde på tværs af partiskel og holdninger.

Det kommunale selvstyre er jo fastslået i grundloven, og den kommunale styrelseslov indeholder bl.a. en lang række bestemmelser, som beskytter mindretal og sikrer de enkelte medlemmer rettigheder i forbindelse med det kommunalpolitiske arbejde, og det er godt.

Der er først og fremmest forholdstalsvalg, forslagsret og ret til at indbringe ethvert spørgsmål for kommunalbestyrelsen. Men der kan også være grund til at nævne medlemmernes ret til at gennemse og få kopier af alle sagsakter i kommunen.

Det er imidlertid samtidig klart, at styrelsesloven hviler på det demokratiske grundvilkår, at den politik, som i sidste ende vedtages, er